

The Sanctity of the Individual: From the Tower of Babel to the Midwives of Egypt

Torah in Motion, The People and The Book

April 3rd, 2016

Sarah Cheses

י) שמות פרק א

א: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ
ב: רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה
ג: יִשָּׁשְׂכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן
ד: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר
ה: וַיְהִי כָל-נַפְשׁ יִצְאֵי יִרְךָ יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ וַיֹּסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם
ו: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל-אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא
ז: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם
ח: וַיִּקְם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת-יוֹסֵף
ט: וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ הַזֶּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מְמֹנִי
י: הֲבֵנָה נִתְחַכְמָה לּוֹ פֶן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם-הוּא עַל-שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ
יא: וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבְנוּ עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת-רַעַמְסֵס
יב: וְכַאֲשֶׁר יַעֲנוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
יג: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹךְ
יד: וַיִּמְרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל-עֲבָדָה בְּשָׂדֵה אֶת-כָּל-עַבְדֹּתָם אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָּהֶם
בְּפָרֹךְ:

1) Exodus 1

1 Now these are the names of the sons of Israel, who came into Egypt with Jacob; every man came with his household: **2** Reuben, Simeon, Levi, and Judah; **3** Issachar, Zebulun, and Benjamin; **4** Dan and Naphtali, Gad and Asher. **5** And all the souls that came out of the loins of Jacob were seventy souls; and Joseph was in Egypt already. **6** And Joseph died, and all his brethren, and all that generation. **7** And the children of Israel were fruitful, and increased abundantly, and multiplied, and waxed exceeding mighty; and the land was filled with them. {P}

8 Now there arose a new king over Egypt, who knew not Joseph. **9** And he said unto his people: 'Behold, the people of the children of Israel are too many and too mighty for us; **10** come, let us deal wisely with them, lest they multiply, and it come to pass, that, when there befalleth us any war, they also join themselves unto our enemies, and fight against us, and get them up out of the land.' **11** Therefore they did set over them taskmasters to afflict them with their burdens. And they built for Pharaoh store-cities, Pithom and Raamses. **12** But the more they afflicted them, the more they multiplied and the more they spread abroad. And they were adread because of the children of Israel. **13** And the Egyptians made the children of Israel to serve with rigour. **14** And they made their lives bitter with hard service, in mortar and in brick, and in all manner of service in the field; in all their service, wherein they made them serve with rigour.

טו: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמֵילֶדֶת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׂנִית פּוּעָה
טז: וַיֹּאמֶר בְּיַלְדֹכֶן אֶת-הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל-הָאֲבָנִים אִם-בֵּן הוּא וְהַמְתַּן אֹתוֹ וְאִם-בַּת הוּא וְחִיָּה
יז: וְתִירְאִן הַמֵּילֶדֶת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתִחַיֶּינָן אֶת-הַיְלָדִים
יח: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהֵן מִדּוּעַ עָשִׂיתֶן הַדְּבָר הַזֶּה וְתִחַיֶּינָן אֶת-הַיְלָדִים
יט: וְתֹאמְרֶינָן הַמֵּילֶדֶת אֶל-פְּרָעָה כִּי לֹא כִנְשִׁים הַמִּצְרִית הָעִבְרִית כִּי-חַיּוֹת הִנֵּה בְּטָרָם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמֵּילֶדֶת וְיִלְדוּ
כ: וַיִּיטֹב אֱלֹקִים לְמֵילֶדֶת וַיִּרְבַּ הָעָם וַיַּעֲצְמוּ מֵאֵד
כא: וַיְהִי כִי-יָרְאוּ הַמֵּילֶדֶת אֶת-הָאֱלֹקִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים
כב: וַיֵּצֵא פְרָעָה לְכָל-עַמּוֹ לְאָמֹר כָּל-הַבֶּן הַיְלֹד הַיָּאֲרָה תִשְׁלִיכֵהוּ וְכָל-הַבַּת תַּחֲיֶינָן

15 And the king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, of whom the name of the one was Shiphrah, and the name of the other Puah; **16** and he said: 'When ye do the office of a midwife to the Hebrew women, ye shall look upon the birthstool: if it be a son, then ye shall kill him; but if it be a daughter, then she shall live.' **17** But the midwives feared God, and did not as the king of Egypt commanded them, but saved the men-children alive. **18** And the king of Egypt called for the midwives, and said unto them: 'Why have ye done this thing, and have saved the men-children alive?' **19** And the midwives said unto Pharaoh: 'Because the Hebrew women are not as the Egyptian women; for they are lively, and are delivered ere the midwife come unto them.' **20** And God dealt well with the midwives; and the people multiplied, and waxed very mighty. **21** And it came to pass, because the midwives feared God, that He made them houses. **22** And Pharaoh charged all his people, saying: 'Every son that is born ye shall cast into the river, and every daughter ye shall save alive.'

2) רש"י על שמות א, טו

(שפּרה. יוכבד, על שם שמשפּרת את הוּלד (שם)
 פועה. זו מרים, שפועה ומדבּרת והוּגה לילד (שם), כְּדַרְךְ הַנְּשִׁים הַמְפִּיסוֹת תִּינוּק הַבּוּכָה
 פועה לשון צעקה, כמו "כִּי־יִלְדָה אֶפְעָה" (ישעיה מ"ב

2) Rashi on Exodus 1:15

SHIPHRAH — This was Jochebed; she bore this additional name because she used to put the babe after its birth into good physical condition (משפּרת) by the care she bestowed upon it (Sotah 11b)
 פועה PUAH — This was Miriam, and she bore this additional name because she used to call aloud and speak and coo to the babe just as women do who soothe a child when it is crying (Sotah 11b).
 פועה has the meaning of crying aloud, as (Isaiah 42:14) "I will cry (אפּעה) like a travailing woman

3) רש"י על שמות א, כא

ויעש להם בתים. בתי כהנה ולויה ומלכות שקרויין בתים, כמו שכתוב: "לבנות את בית ה' ואת בית המלך"
 (מלכים א' ט'), כהנה ולויה מיוכבד ומלכות מרים. כדאיתא במסכת סוטה:

3) Rashi on Exodus 1:21

HE MADE THEM HOUSES — houses (dynasties) of the priesthood and the Levites and of royalty which are all termed בתים, "houses", as it is said, (1 Kings 9:1) "and Solomon built the house of the Lord and the house of the king": "the house of the Lord" i. e. a dynasty of priests and Levites — from Jochebed (Shifrah); and "the house of the king", i. e. a royal dynasty — from Miriam (Puah), just as it is stated in Treatise Sota

4) בראשית פרק יא

- א:** ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים
ב: ויהי בנסעם מקדם ומצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם
ג: ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר יהיה להם לחמר
ד: ויאמרו הבה נבנה-לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה-לנו שם פן-נפוץ על-פני כל-הארץ
ה: וירד ה' לראת את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני האדם
ו: ויאמר ה' הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא-יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות
ז: הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו
ח: ויפץ ה' אתם משם על-פני כל-הארץ ויחדלו לבנות העיר
ט: על-כן קרא שמה בבבל כי-שם בבלה כל-הארץ ומשם הפיצם ה' על-פני כל-הארץ

4) Bereishit 11

- 1 And the whole earth was of one language and of one speech.
2 And it came to pass, as they journeyed east, that they found a plain in the land of Shinar; and they dwelt there.
3 And they said one to another: 'Come, let us make brick, and burn them thoroughly.' And they had brick for stone, and slime had they for mortar.
4 And they said: 'Come, let us build us a city, and a tower, with its top in heaven, and let us make us a name; lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth.'
5 And the LORD came down to see the city and the tower, which the children of men builded.
6 And the LORD said: 'Behold, they are one people, and they have all one language; and this is what they begin to do; and now nothing will be withholden from them, which they purpose to do.
7 Come, let us go down, and there confound their language, that they may not understand one another's speech.'
8 So the LORD scattered them abroad from thence upon the face of all the earth; and they left off to build the city.
9 Therefore was the name of it called Babel; because the LORD did there aconfound the language of all the earth; and from thence did the LORD scatter them abroad upon the face of all the ear

5) רש"י על בראשית יא, א

ודברים אחדים באו בעצה אחת ואמרו לא כל הימנו שיבור לו את העליונים, נעלה לרקיע ונעשה עמו מלחמה דבר אחר על יחידו של עולם דבר אחר ודברים אחדים-אמרו אחת לאלף ותרג"ו שנים הרקיע מתמוטט כשם שעשה בימי המבול, באו ונעשה לו סמיכות (ב"ר):

5) Rashi on Genesis 11:1

AND ONE SPEECH — They came with one plan, saying: "He has no right to select the heavenly regions exclusively for Himself; let us ascend to the skies and make war upon Him". Another explanation (of **דברים אחדים** which is taken to mean "words referring to "One"): words regarding the Sole Being (God) in the Universe. Another explanation of **ודברים אחדים** is: they spoke **דברים חדים** "sharp" words; they said, "Once in every one thousand six hundred and fifty six years (the period that elapsed from the Creation to the Flood) there is a heaven-shaking, just as there was in the days of the Flood. Come. then, and let us make supports for it" (Genesis Rabbah 38).

6) העמק דבר על בראשית יא, א-ד

שפה אחת. זה גרם לחטא א'. היינו שיסכימו לשבת כולן בקבוץ אחד. וזהו נגד רצון ה' שאמר שרצו בארץ ורבו בה היינו להתהלך לארכה ולרחבה כי לשבת יצרה:

פן נפוץ על פני כל הארץ. אמנם יש להבין מה חששו אם יצאו כמה לארץ אחרת. ומובן שזה היה שייך לדברים אחדים שהיה ביניהם ובאשר אין דעות ב"א שוים חששו שלא יצאו ב"א מדעה זו ויהיו במחשבה אחרת ע"כ היו משגיחים שלא יצא איש מישוב שלהם. ומי שסר מדברים אחדים שביניהם היה משפטו לשריפה כאשר עשו לא"א. נמצא היו דברים אחדים שביניהם לרועץ שהחליטו להרוג את מי שלא יחשוב כדעתם.

6) HaEmek Davar on Bereishit 11:4

One language: This caused one sin, that they agreed to live together in one group. This was against the will of G-d, who said to fill the earth and multiply, to travel its length and width, for it was created to be settled in.

Lest we be spread out on the face of the earth: We must understand why they feared some people leaving for another land. This was certainly related to the "one speech" among them. They feared that since not all human thoughts are identical, if some would leave, they might adopt different thoughts. And so they saw to it that no one left their enclave. Anyone who deviated from the "one speech" that was among them would be sentenced to burning, as it was done with our forefather, Abraham. What emerges is that they decided to kill anyone who did not think as they did.

7) בראשית ט:א

אִיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֶת בְּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ:

7) Genesis 9:1

And God blessed Noah and his sons, and He said to them: "Be fruitful and multiply and fill the earth.

8) Pirke DeRabbi Eliezer 24:7

If a person fell and died they paid no attention, but if a brick fell they sat and wept, saying, 'Woe upon us! Where will we get another to replace it?'